

www.lisvisnyk.com.ua

ЛВ

Лісовий Вісник

№8-9 (59-60) 2016

**У лісі
треба бути
господарем**
(10 стор.)

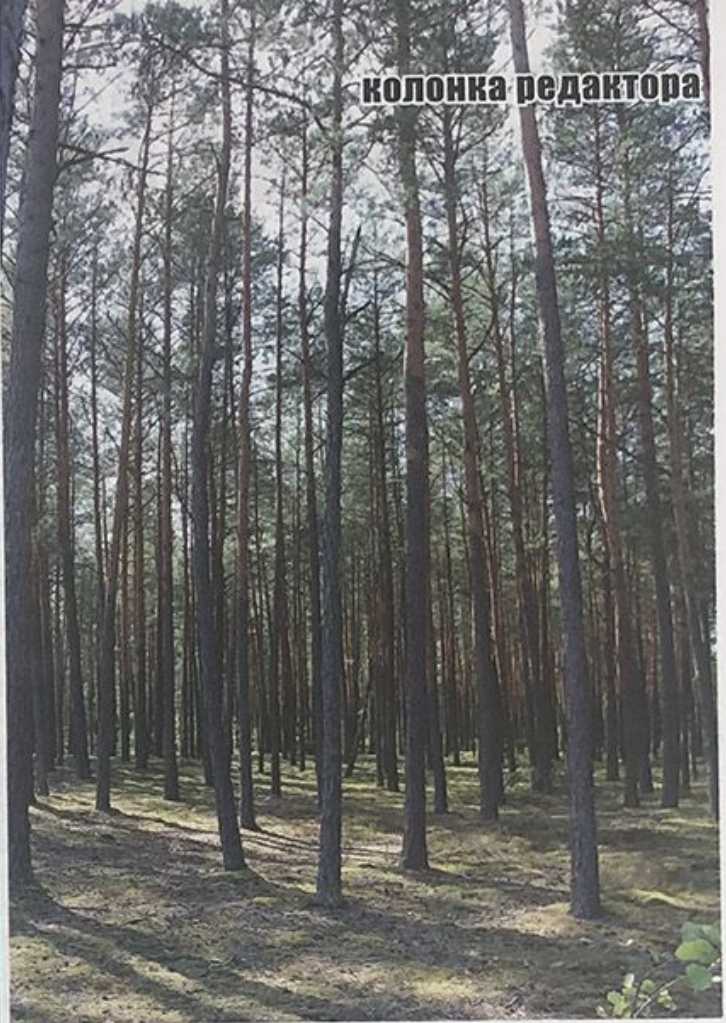

(У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ)

**Месамбрія –
місто, якого нема**

ЗМІСТ

- 4 Що на сучасному етапі стримує розвиток галузі?
- 7 Кращі у майстерності
- 8 Любов Артисюк:
«У лісі всі стають добрими»
- 9 Секрети лісівничого досвіду
Миколи Конона
- 10 У лісі треба бути господарем
- 12 Масові розмноження
комах-хвоєлистогризів
- 15 Лісівники вінниччини
виращують високопродуктивні
дубові гаї
з участю горіха чорного
- 16 Ізраїль зсередини
- 18 Канал, який збудували
наші лісівники,
забирають білоруси?
- 21 «Ясен ясену – вовк»
- 22 Хто і чому за деревиною
ЛІСУ не бачить?
- 24 «Лісова пісня» –
туга за волинським лісом
- 26 Білий птах Полісся
- 27 Ліки від усіх хвороб
- 28 «Їжак-ягода»
- 29 Лелеча пора
- 30 Змагання у любові до природи
- 31 Притча про сонячне дерево
- 32 КРОСВОРД

Фраза російського біолога Івана Мічуріна: «Ми не можемо чекати милості від природи, взяти її в неї – наше завдання» стала головним лейтмотивом споживацького ставлення до природи. І хоча з часу Івана Володимировича (1855-1935) минуло чимало років, його постулат сповідує багато людей.

Відтак міліють ріки, безжалісно використовуються природні ресурси, вибираються надра, вирубуються ліси, деградують поля.

А між тим, ми все більше акцентуємо увагу на екологічних продуктах, що говорить лише про те, що їх стає все менше і менше. Нерідко ми не знаємо, що і якої якості споживаємо. В погоні за достатком виробники не гребують використовувати заборонені речовини для більших врожаїв, швидкого росту худоби і птиці, кращих надоїв і так далі. Деякі міста стають схожими на макети, де зрідка височіє деревце, а повітря стає все більш забрудненим, бо місця, виділені під забудову, це теж чийсь гроші, покладені у чийсь кишені. І про те, що ці люди дихають тим же повітрям, що й інші, вони задумуються лише тоді, коли, як і інші, почнуть задихатися. А поки рахуються статки...

Моя знайома, яка дозволила собі відпочити із онуками у санаторії, що розташований у сосновому лісі, біля річки, недалеко від Луцька, де співають пташки і з дерев стікає первозданна смола, розповіла, що їй важко було перші дні перебувати у місцині, настільки насиченій киснем. Чи не нонсенс?

У контексті усього цього вимальовується роль лісівника як охоронця планети. Бо якщо людина на своєму місці, якщо вона сповідує не принцип Мічуріна, а накази Екзюпері, то наша планета ще матиме чим дихати багато років. Роль лісівника сьогодні надзвичайна. Чесного, такого, який дорожить своїм ім'ям, своєю батьківщиною і майбутнім своїх дітей та онуків.

Зі святом, вас, шановні! З Днем лісівника вас! Добра вам, успіхів, здоров'я і сили у боротьбі за краще майбутнє.

Головний редактор «ЛВ»

Оксана ЧУРИЛО

Фото автора